

Ohlášky – neděle 28. 11. 2021

- Úterý 30. 11. – **svátek sv. Ondřeje, apoštola**
- Pátek 3. 12. – **památka sv. Františka Xaverského, kněze**
- Neděle 5. 12. bude **2. neděle adventní**

- Farní kavárna je vždy v neděli po mši sv.
- Náboženství pro školní děti je pravidelně v úterý od 14 h.
- Od této neděle, tj. 1. neděle adventní, bude **nedělní mše sv. v 9:00.**
- **Rorátní mše sv.** budou v úterý, ve středu a ve čtvrtek od 8:00 ve farní kapli.
- Letáčky **Nedělní liturgie** s mešními texty a krátkými zamyšleními budou v neděli v kostele na stolečku u týdeníku.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Modlitební skupina
pátek v 15:30, kostel sv. Václava, Lovosice

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořík SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 1 (2021/22)
28. 11. 2021

1. neděle adventní

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Doba adventní

Je advent. Doba před východem slunce, radostná ve svém očekávání, zvědavě napjatá na příchod Kristův. V této době ať každý ve své duši slaví vlastní advent. Ztratil jsi Krista, pobledlo, za mraky hříchů ukrylo se nebeské slunce milosti Boží, odešel Kristus od tebe. Rychle čiň přípravy na jeho příchod. Připravuj mu cesty do svého srdce. Zpytuj svědomí, vzbuzuj lítost, stav bašty dobrých předsevzetí, ve zpovědi rozptyl mraky, jež slunce Kristovy lásky zaclánějí, odlož pýchu a pak čekej – v bílé hostii, jako ve slunci ze svatostánku vyjde Kristus svátostný. Noc pomine, den se přiblíží. Po svém adventu oslavíš Narození Páně, zajásáš šťasten v chóru bratří a sester u víře hymnu svých otců: „Narodil se Kristus Pán, radujme se, veselme se!“ Amen.

(z kázání P. J. Š. Baara)

Vykoupení z otroctví

Někdy ani křesťané nechápou, v čem spočívá otroctví, ze kterého potřebujeme být vykoupeni. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a jako vzácný dar mu dal svobodnou vůli. Aby byl člověk opravdu svobodný, zařídil to Bůh tak, že se nestal otrokem své pýchy a neposlušnosti, ale byl osobností, která dovede pokušení i odolat. Jinak by člověk neměl na čem kvalitu ověřit. On si však svobody nevážil, zatoužil po svobodě anarchické, po svobodě nezávislé na řádu, a doplatil na to. Zvolil si otroctví a neštěstí. Aby člověk, dítě Boží, nezůstal ve spárech pekla, vymyslel Bůh záchrannou akci – smrt, kterou si člověk zasloužil, zrušil Kristus tím, že na sebe vzal kříž a člověka z otroctví vykoupil. Syn Boží se dobrovolně stal člověkem, nechal se bičovat, poplivat, zemřel na kříži. Kristus nabízí vykoupení všem bez výjimky. Člověk může a nemusí tento dar vykoupení přijmout, stále má svobodu rozhodnout se.

(z knihy *Na minutu s L. Kubíčkem – Přitahují?*)

Rozjímání nad evangeliem z 1. neděle adventní

Lk 21,25-28.34-36

„A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“

Advent potřebujeme, potřebujeme ho pro svůj život! Toto období je totiž velkou školou života: učí nás bdělosti a očekávání. Touze po Pánu. Probouzí nás z ospalosti „pohodlného života v blahobytu“. Probouzí nás k očekávání a volání: „Přiď, Pane Ježíši. Přiď, chci tě.“ Během následujících dnů si můžeš opakovat toto prosté adventní volání, tak typické pro modlitbu prvních křesťanů – oni volali: „Maranatha! Přiď, Pane Ježíši!“

Dvojitý příchod Ježíše Krista

Zvěstujeme Kristův příchod, a to ne pouze jeden, nýbrž i druhý, který bude mnohem slavnější, než byl ten první. První totiž byl poznamenán utrpením, druhý bude ozdoben diadémem Božího království.

U našeho Pána Ježíše Krista je přece všechno většinou dvojitý. Dvojitý narození: první z Boha před věky, druhé z Panny po dovršení času. Dvojitý sestoupení na svět: první skryté před lidskými zraky jako krůpěje rosy v rouně, druhé zjevné, které ovšem teprve přijde.

Při prvním příchodu byl v jeslích zavinut do plének; při druhém se oděje světlem místo šatu. Při prvním snesl kříž, nedbaje potupy; při druhém přijde v doprovodu zástupů andělů a oslavený.

Nezůstáváme tedy toliko při prvním příchodu, nýbrž očekáváme i druhý. Jestliže jsme při prvním příchodu říkali: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, také při druhém, spěchajíce s anděly vstříc Pánu, volejme znovu v úctě: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.

Spasitel přijde ne proto, aby byl znovu souzen, nýbrž aby soudil ty, kteří jej na soud pohnali. Ten, jenž prve

mlčel, když byl souzen, připomene zlosynům, kteří se opovážili přivést jej na kříž: Takto jsi jednal, a mlčel jsem.

Tehdy přišel v souladu s Božím rozvržením díla spásy, aby lidi učil a přesvědčoval; tentokrát se mu budou muset podrobit, i kdyby nechtěli.

O obojitý příchodu mluví prorok Malachiáš: A náhle přijde do svého chrámu Pán, jehož vy hledáte; hle, jeden příchod.

A znovu říká o druhém příchodu: Zde je posel smlouvy, po němž toužíte. Hle, přijde všemohoucí Hospodin. Kdo však snese den jeho příchodu, kdo obstojí, až se objeví? Vždyť je jako oheň, kterým se taví, jako rostlina valchářů! Usadí se, aby tavil a čistil.

Také Pavel má na mysli ony dva příchody, když píše Titovi tato slova: Projevila se Boží добрota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvázně, spravedlivě a zbožně, a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Ježíše Krista. Vidíš tedy, jak mluví o prvním příchodu, za nějž vzdává dík, i o druhém, který očekáváme?

Proto se obsah víry, kterou vyznáváme, až do nynějška předává tak, abychom věřili v toho, „který vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce a přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jehož království bude bez konce“. Přijde tedy náš Pán Ježíš Kristus z nebe. Přijde ve slávě na konci tohoto světa, v poslední den. Nastane konec tohoto světa a tento stvořený svět bude zase učiněn novým.

(z Katechezí sv. Cyrila Jeruzalémského, biskupa)

